

Openbaringen 1:17

1 verschijning van Jezus

2 aanbidding tot Jezus

3 vertroosting door Jezus

Gemeente,

Luisteren en luisteren is twee. Dat is in het gewone leven zo. Je kunt zo luisteren dat je boos wordt als iemand er doorheen praat. Je kunt ook luisteren van achter je krant of smartphone dat je maar wat knikt zonder dat je weet waar het over gaat. En die twee soorten luisteren gelden ook in de kerk. Je kunt luisteren adembenemend. Je drinkt het in en ieder woord raakt je hart. Je kunt ook luisteren waarbij je het maar over je heen laat waaien totdat het eindelijk "Amen" is.

Waar zit hem dat in? Allereerst natuurlijk in interesse. Of het je interesseert. Zonde en hoe je ervan af komt, sterven en hemel of hel, Jezus en hoe je Hem leert kennen. Als je dat niet interesseert, als je er heel de week geen gedachte aan wijdt, ja dan is luisteren een opgave die je meestal niet lang volhoudt of waar je niet eens aan begint.

Maar het zit hem er ook in: beseffen we wie er spreekt tot ons? Ja, een dominee, een voorganger. Met zijn eigen stijl, saai of boeiend, makkelijk of moeilijk. Ja, dan heb je het wel gehoord op een bepaald moment. Of: is er het besef dat door de ambten heen Christus spreekt? De verhoogde Christus tot ons komt. Als je dat beseft, dan luister je, adembenemend, dan gehoorzaam je, onvoorwaardelijk.

Dat zien we bij Johannes op Patmos. Johannes, in de 90 is hij nu. Hij was jarenlang voorganger in Efeze, maar is verbannen. Door keizer Domitianus. Naar een onbewoond eiland Patmos. Ver uit de kust, 14 uur varen toentertijd. Uitgeschakeld, onschadelijk gemaakt denkt de keizer, de duivel. Eenzaam op Patmos. Denkend aan zijn gemeente. Aan de christenen in Klein-Azie. Misschien aan zijn kinderen en kleinkinderen. Maar wat kan hij voor ze betekenen? Meer dan je denkt. Onderschat het gebed niet. Gods verborgen leger. Zijn gebedstroepen. En: God heeft nog een taak voor hem. Hij moet gaan schrijven. Brieven aan de gemeenten, een heel Bijbelboek over wat haast geschieden zal. En dat moet gebeuren precies zoals de Heere hem zal laten zien. Daar mag Johannes niets aan veranderen of af- en toedoen. Ook niet als hij denkt dat het hem niet in dank al worden afgenomen. Door de gemeenten niet omdat ze het te scherp vinden, door de Romeinse

overheid niet omdat die het staatsgevaarlijk vindt. Johannes zal, kost wat kost, moeten luisteren naar de Heere en gehoorzaam opschrijven wat Die hem zal tonen.

1 verschijning van Jezus

En daarom verschijnt de Verhoogde Christus aan hem zoals Hij verschijnt. Het is dus geen bekering die hier plaatsvindt, maar roeping tot een taak. Deze verschijning staat niet aan begin van Johannes' discipelschap, maar later. Het is dus ook geen éénmalige gebeurtenis, maar iets wat steeds weer plaats vindt. Als de Heere ons tot gehoorzaamheid wil roepen. En dat wil Hij elke zondag. Daarom verschijnt Hij hier zo aan Johannes.

Kijk, Christus kan ook verschijnen als Herder van Zijn kudde. Of als Bruidegom van Zijn bruidskerk. Ook dat zijn elementen van het leven met de Heere. Die hun ervaring met zich meebrengen. En het geloofsleven stempelen. Maar Hij verschijnt ook zoals hier. En dan verschijnt Hij als Priester, Koning, Rechter. Dat zit er allemaal in, in deze verschijning. Wat een verschil: eens stond Hij als spotkoning voor Pilatus, nu staat Hij als Koning voor Johannes.

Eens stond Hij beladen met schuld en vloek, nu staat Hij vlekkeloos, blinkend, stralend.

Eens was Hij geGESELD, gekruisigd, veroordeeld, nu is Hij Overwinnaar.

Eens konden mensen met Hem doen wat zij wilden, nu zal Hij met mensen doen wat Hij wil.

Eens stelde Hij Zich om mij nentwil onder Gods vloek, nu zal Hij mij verlossen en doen delen in Gods eeuwige zegen.

Een Zoon des mensen gelijk met een lang kleed tot de voeten en omgord met een gouden gordel. Dat herinnert aan de kleding van de priesters in de tempel. Want Hij is dé Priester, Die Zichzelf geofferd heeft. Die Zijn volk gekocht heeft met Zijn dierbaar bloed. En dan Zijn hoofd en haar zuiver wit. Dat doet denken aan de Oude van dagen in Daniel. God, gezeten op de troon. Vol van wijsheid en zuiverheid. De Koning. En dan ogen als vlammen vuur om te doorzien en te verteren, voeten blinkend koper om te vermorzelen, een zwaard uit Zijn mond om te verderven en te behouden. De Rechter. De Wereld- rechter Die zal oordelen. Tot op de bodem van het hart alles ziet en ontleedt. En vol van macht zodat niemand, niemand tegen Hem bestand zal zijn. Wil Hij iemand verlossen, satan zal het niet tegen kunnen houden. Wil Hij verderven, in de hel werpen, niemand zal iets kunnen beginnen. En dan de totaalindruk: glanzend, flitsend als bliksemschichten, geluid al van donderslagen, vuurgloed als van een brand.

En deze Christus, verschijnt in elke kerkdienst. In de ambten die Hem vertegenwoordigen. In het Woord dat ambtelijk bediend wordt staat Hij voor ons. Beseffen we dat? Ik ben wel eens bang dat dit besef enorm uitslijt in onze tijd. We gaan naar de kerk alsof we naar de snackbar gaan, naar school gaan, naar een informatie avond gaan. We gaan naar de dominee luisteren of we luisteren niet. En dat blijkt uit onze kleding, onze houding, onze beoordeling wat wij ervan vonden.

Maar Hij spreekt tot ons, Hij verschijnt ons elke kerkdienst. Dit besef, zou ons dat niet anders naar de kerk doen gaan? Zou ons dat niet anders in de kerk laten zijn? Dit besef, zou dat niet zorgen voor eerbied als de kerkenraad binnenkomt? Voor intens gebed als de dominee onder aan de preekstoel staat? Zou je dan niet zingen als Hij verschijnt en ziet of iemand meezingt of niet? Zou je dan niet luisteren als Hij spreekt?

En als wij dat niet beseffen dan spelen we met vuur. Kijk eens naar die ogen van vuur, die voeten van gloeiend koper, dat zwaard uit Zijn mond. Je speelt met vuur als je het maar en beetje langs je heen laat waaien, je zingt niet mee, je bidt niet mee, je luistert totdat je het niet interessant vindt, je zit ondertussen op je smartphone. Je speelt met vuur. Als Zijn toorn ontbrandt.....

Gemeente, schuldbelijdenis, dat is op zijn plaats. Voor hoe ik naar de kerk ga, voor hoe ik in de kerk zit, voor hoe ik het aanhoor en mijn oordeel vorm. Hoe durf ik, waar haal ik het lef vandaan. Wat doe ik Hem tekort aan lofprijzing, aanbidding, onderwerping, gehoorzaamheid. Wat ontnem ik Hem eer die Hem toekomt. Wat verlaag ik Hem, veracht ik Hem, versmaad ik Hem. En ik bid o Heere, verzoen de zware schuld die mij met schrik vervult.

2 aanbidding van Jezus

Johannes ziet Jezus zoals Hij is en verschijnt. En als hij Jezus ziet en hij beseft Wie hij ziet en wat Hij ziet, dan valt hij als dood aan Zijn voeten. Johannes valt als dood aan Jezus' voeten. Johannes. We zeiden al: Johannes is gelovige. Hij kent Jezus al wel 60 jaar. Hij is één van de twaalf. Meer nog, één van de drie die wel eens apart met Jezus mochten zijn, ja hij is de discipel welken Jezus liefhad. Deze Johannes, valt als dood aan Jezus voeten. Zelfs Johannes, of moeten we zeggen, juist Johannes. Hoe meer je de Heere kent, hoe meer je leert Hem te aanbidden. Want dat is het: aanbidden. Daarvan was het neervallen aan iemands voeten het teken. Dat deden slaven bij hun heer. Die aanbadden hun heer en dan vielen ze voor hun voeten neer. Daarmee gaven ze aan: U hebt het voor het zeggen, ik onderwerp me helemaal aan u, u hebt alle zeggenschap over mij. Dat deden slaven ook om om gratie te

vragen. Als ze straf verdienden vielen ze aan de voeten neer om te smeken om gratie, om niet gedood te worden.

Zo valt Johannes neer aan Jezus' voeten. En let daarop: Johannes valt naar Jezus toe. Aan Zijn voeten. Hij vlucht niet weg. Dat zou het eerste zijn wat je zou doen van schrik: vluchten, uit de buurt zien te komen. Maar Johannes valt naar Jezus toe. Dat doet het geloof. Dat is de trekking der liefde van Jezus naar Johannes toe. Aanbiddend. Heere, Priester, Koning, Rechter U kunt met mij doen wat U wilt. Uw majesteit heeft alle recht om te doen met mij wat U wilt. U kunt behouden en verderven daar hebt U macht en recht toe. Ik onderwerp me geheel en al aan U. Wat U zegt ben ik toe bereid. Ik zal doen waarheen U me zendt. U hebt gezag, zeggenschap over mij, onvoorwaardelijk, onbeperkt. Om gratie smeek ik U. Werp mij niet weg, maar laat mij mogen blijven in uw nabijheid. Gedenk uw goedertierenheid en doe niet met mij naar mijn zonden. U hebt recht om te doen met mij wat U wilt, vraag van Mij wat U wilt, laat mij slechts de Uwe mogen zijn en blijven. U hebt alle recht over mij, ik ben waardig verstoten te worden, maar wees mij genadig. Zo valt Johannes aan Jezus' voeten.

Kent u dat? Keer op keer? Dat in de ontmoeting met de Heere Jezus je zo op je plek komt? Op deze plek komt? Dat de verhoudingen weer in het juiste licht worden gesteld? De geulen van aanbidding en smeking, onderwerping en gehoorzaamheid worden uitgediept?

Kijk, straks verschijnt Jezus zo op de wolken. Priester, Koning, Rechter. Dan vluchten mensen van Hem weg. Vluchten weg voor de toorn van het Lam, bergen valt op ons, heuvelen bedekt ons. Dan willen ze hem ontlopen en ontvluchten, wat onmogelijk is. En wie zijn dat? Allen die Hem hier ontlopen hebben. Die hier van Hem weggevlucht zijn. Deze ontmoeting hebben ontlopen. Er zich van af hebben gemaakt. Niet beseften dat Hij het is Die verschijnt in Zijn Woord en dienst. Dan wil je straks vluchten maar je kunt nergens heen. En je begint niks tegen deze Priester-Koning-Rechter. O, val Hem u te voet. Hij verschijnt om ons te behouden. Aan het kruis verscheen Hij eens. Laat u met God verzoenen. Op de wolken verschijnt Hij straks om te oordelen. Daartussen in verschijnt Hij nu om ons in te winnen. En aan Zijn voeten te brengen. Dan valt het mee, komt het goed, is het goed. Maar weet wel wat je doet als je Hem veracht en afwijst. Kom tot Hem, val aan Zijn voeten.

3 vertroosting door Jezus

In de geul van aanbidding giet Hij de stromen van Zijn troost. Hoor maar: Ik ben de Eerste en de Laatste. Ik ben de Eerste. De Bron van alles. De Oorsprong. Van alle leven. Alle dingen zijn geschapen door Hem. En Hij is ook de Laatste. Dat betekent: Hij heeft overwonnen.

Satan heeft met Hem gevochten om hem ten onder te krijgen. In een man tegen man gevecht 33 jaar lang. Maar satan heeft het onderspit gedolven. Jezus is de Laatste. Hij is gebleven. Hij is Overwinnaar. Hij is de Eerste. In het geloofsleven. Als Hij zoekt en roept. Trekt en inwint. Wedergeboorte geeft en dan zoek je Hem, en vertrouw je je aan Hem toe. Hij is ook de Laatste. Om het geloof te voleindigen en Hij zal de Laatste zijn, Die het ook inleidt in de heerlijkheid.

En ik ben dood geweest en Ik leef. Kijk: 'Ik leef' kunnen we op dit moment allemaal nazeggen. Maar: 'Ik ben dood geweest' niet, niemand. Dat geeft aan Zijn leven is heel anders. Letterlijk: De Levende. De Bron van leven. Hij heeft in Zijn opstanding van de Vader het leven gekregen. Leven door verzoening, leven door Zijn offer. Dat is leven onder de gunst van God. Leven dat het oordeel achter Zich heeft liggen, de vloek nooit meer zien zal. Leven in vrede met God. Leven in vreugde van de hemel. Leven dat eeuwig leven is. En dat deelt Hij uit. Daarin laat Hij delen. Allen die Hem kennen. Die van Hem zijn, Zijn eigendom zijn.

En Ik heb de sleutels van de hel en van de dood. Ik heb de macht. Ik bepaal. Wanneer iemand sterft. Want Ik heb de sleutel van de dood. Ik bepaal of iemand naar de hel gaat of niet. Ik heb er de sleutel van. En niemand die Mij kent zal daarom verloren gaan. Dat sta Ik niet toe. Niemand die Mij liefheeft zal veroemd worden, hoe satan ook aanvalt en beschuldigt: Ik heb de sleutel, Ik bepaal of die deur opengaat. Niemand anders. En tegelijk is dood en hel ook de aanduiding voor de verblijfplaats van de duivelen. Dus dat betekent: Ik bepaal of hij er uit mag om op aarde rond te gaan en hoe lang en hoe ver. De activiteit van de duivel ligt in Mijn handen. Ik bepaal en beheers die.

Johannes, vrees niet. Ik ben het! In de geul van aanbidding vloeit de troost van Jezus' woorden. Deze troost stroomt neer aan Jezus voeten. Wie daar niet is, die zal deze troost niet ontvangen. Die heeft deze troost niet. Voor die is het vreselijk dat Jezus leeft en alle macht heeft. Als je vijand van Jezus bent, vreemd aan Hem bent, stel je dan voor: Hij is de Laatste. Je komt Hem toch tegen. Hij is Overwinnaar en Hij deelt uit aan wie Hij wil. En Hij heeft de sleutel van de dood en de hel, om je te werpen in de poel van vuur en sulfen. Buiten Jezus is geen troost, maar eeuwige verschrikking.

Maar aan Zijn voeten stroomt deze troost neer. Hoe dieper de geul, hoe meer water erdoorheen kan. Hoe dieper de aanbidding, hoe wonderlijke het woord: Ik ben het. De Laatste. De Levende. Die de sleutel heeft. Troost in de geul van aanbidding. Vanmorgen geschonken. Vanmorgen stroomt die troost neer. Wie aan Zijn voeten is ontvangt het en mag het meedragen. Ik heb het zelf uit Zijn mond gehoord. Laat satan die troost niet ontroven. Laat de duivel dat niet wegrukken. Die

woorden niet vergeten, dat zicht niet verduisteren, die troost niet ongedaan maken.

Gemeente, zo bereidt Christus Johannes voor op zijn taak. Zijn roeping om te schrijven. Zo bereidt Christus Zijn discipelen voor op hun taak, nog steeds. Zo maakt Hij bereid om alleen naar Hem te luisteren en daar niet aan te morrelen en vanaf te doen. Zo maakt Hij bereid om geen mensen te vrezen of omstandigheden. Want wie door God geroepen wordt, die kan en mag zijn opdracht niet wat aanpassen naar eigen inzicht, en ook niet aanpassen omdat mensen het zo niet willen horen of er vervolging op zal volgen. Voor Johannes is die opdracht om te schrijven. Voor een ander om trouw in het gezin te blijven, of om te blijven bidden voor het nageslacht, om te getuigen in je werkomgeving, al is het maar door te bidden en te danken voor en na het eten, God geeft elk van Zijn christenen een taak, een roeping. Met het oog op Zijn gemeente.

En wat zag Johannes daarvan? Heel wonderlijk: het eerste wat Johannes zag van de verschijning van Jezus was: dat hij 7 kandelaren zag en dat Hij de verschijning van Jezus zag, wandelende tussen de 7 gouden kandelaren. In het midden van die kandelaren. Dat zijn de gemeenten. Die zijn gouden kandelaren. Kandelaren, die moeten licht verspreiden. Het licht van getuigenis, standvastigheid, heilig leven. Licht verspreidend in een donkere wereld. Gouden kandelaren. Kostbaar, want duur gekocht met Jezus' bloed. En daarom goud: vlekkeloos in Hem. En Jezus wandelt tussen die kandelaren. Hij verzorgt die kandelaren en waakt over hen. Zoals in de tempel de priester waakte over de gouden kandelaar, Die moest altijd blijven branden en de priester lette daarop. Vulde olie bij, en maakte schoon. Zo is Jezus, de Priester, Die de kandelaren verzorgt en bewaart. Als Priester verzorgt Hij ze. Met olie van Zijn geest. Als Koning bewaakt Hij ze.

Johannes op Patmos. Hij kon zo bezorgd zijn. Wat zal er van de gemeente worden? Zonder mij als voorganger. Terwijl vervolging toeslaat, dwaling toeneemt. Je kan zo bezorgd zijn over de Kerk, de gemeente, je kinderen en kleinkinderen. Temidden van de wereld. Met zoveel verleiding en verzoeking. Met steeds meer druk vanuit de samenleving. Maar zie en hoor: de Verhoogde Christus wandelt in hun midden. Verzorgt en waakt. Ook de gemeente van Waarder. Ook nadat die gemeente 10 jaar geleden zo geamputeerd is en gescheurd. Hij zal Zijn beloften vervullen. Daar staat Hij Zelf voor in. En hoe doet Hij dat? Dmv de brieven die Johannes moet gaan schrijven. Dmv het Woord vanuit deze brieven bediend. Het Woord van de Verhoogde Christus. Die vanmorgen ons verscheen. Laten we zo gaan luisteren, echt luisteren.

Amen